

то себе си. Но защо то той пита: кои е ближний? Исусъ го пошчи съ причтъ тж на паднальи въ ржцѣтъ на разбойници тѣ и отъ Самарянина помилваный. Послѣ доди Исусъ во Вилданѣа и са оугощаваше отъ двѣ тѣ сестры Мардж и Марїа; и защо то Марда рече на Исуса, да рече на Марїа, да стане да ѿ помага да приготвьжтъ за трапезж тж потрѣбны тѣ и да не сѣди при Исуса: (защо то та сѣдше и слѣдше какво побчава Исусъ). Тога Исусъ рече: Мардо Мардо, ты са печешъ за много, а єдното и най потрѣбното не си избрала; което е избрала Марїа; та избрала е блаженый дѣлъ, които не ще са отмени отъ нежъ во вѣки: и то е любовь та, дѣто има да слѣдше Божїи тѣ словеса. —

§. 44. Исусъ исцѣрва єдинъ вѣсовитъ, осъжда лицемѣрїе то и са обикола отъ лицемѣри тѣ.

И защо то єдинъ отъ оученицы тѣ помолиса на Исуса да ги наѣчи, какъ да правѣжтъ молитвж тж си на Бога, да ди имъ пакъ сврази на молитвата — Отче нашъ — и изасни силж тж ѿ. — И исцѣри пакъ єдинъ глѣхъ и вѣсовитъ человекъ, за което народы тѣ са зачѣдихъ твърдѣ. Но защото нѣкои си дѣмажж, чи изгоньва той вѣсоветѣ съ Веельзевловж тж силж, Исусъ имъ доказва, какъ съ Божїа тж силж ги изгоньва и ги похѣди за разврщенный имъ дѣхъ: а тѣхъ, които ищѣжж знаменїе, пакъ рече: на тойзи родъ ще са даде знаменїе то на Іоана. Того рода, рече, ще да осъди и царица та на Нота, и Ниневитани тѣ на възкресенїе то. — Посѣ го призва єдинъ Фарисей оу дома си, за да го гости на обѣдѣ, и са зачѣди, защото Исусъ, които вѣше гость сѣдѣна на стола да иде съ не оумыти ржцѣ: но Исусъ го позна, дѣто зато са чѣдеше, и захвати благословно да осъжда горю лицемѣрїе то на книжницы тѣ и на Фарисей тѣ и на законоучители тѣ имъ. И рече: тїй прѣстѣпватъ най главны тѣ заповѣды на закона, пакъ пазьжтъ съ най голѣмо вниманїе неполѣзны и просты сврады. И на дрѣгитѣ тварьжтъ